

Les baralles pel Titanic

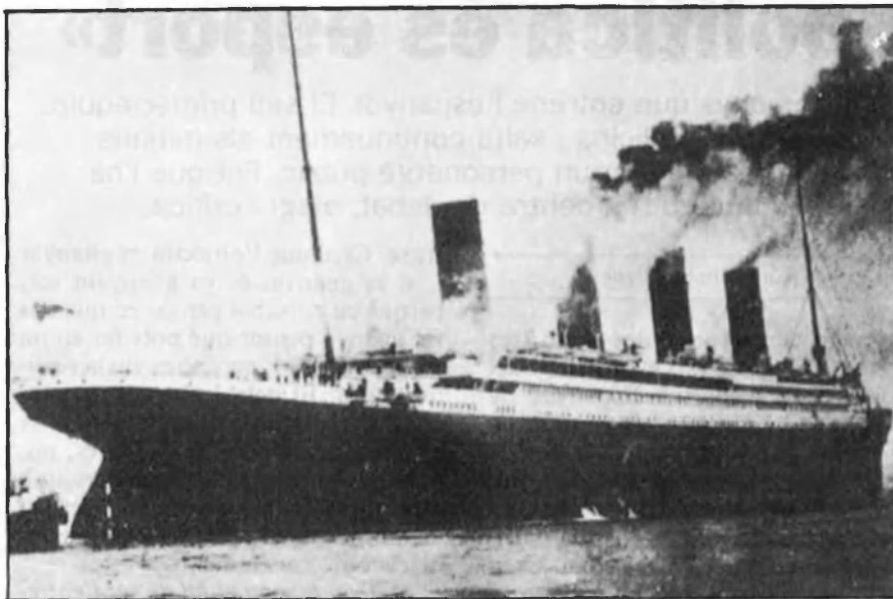
¿Per a qui seran els tresors del mític vaixell britànic, trobat per francesos i nord-americans en aigües internacionals? Governos i empreses d'assegurances de distints països semblen no posar-s'hi d'acord.

Conxa Rodríguez (Londres)

Des que el passat mes de setembre una expedició franco-nord-americana va trobar les restes del Titanic a 4.000 metres al fons de les aigües de l'Atlàntic, les especulacions entorn de la propietat del luxós vaixell són obertes. Fa pocs dies, un jutjat de Londres va autoritzar a l'equip encapçalat per l'enginyer galès John Pierce la tasca de rescatar-lo, encara que va afegir que el govern britànic no té cap dret sobre la fortuna que aquest guarda.

L'enfonsament del Titanic ha estat una de les històries més misterioses i idealitzades des de fa 73 anys, quan el vaixell xocà contra un iceberg i s'enfonsà en el seu viatge inaugural de Southampton (Gran Bretanya) a Nova York. Això es produí el dia 14 d'abril de 1912, i des d'aleshores fins al darrer mes de setembre, el lloc on havia anat a parar havia estat un misteri. El transatlàntic havia estat construït a Belfast (Irlanda del Nord) i era ja nau més luxosa i més gran que mai no s'havia fabricat al món, qualificada d'«insubmergible». En el seu únic viatge duia milionaris i rics en viatge de plaer, i emigrants irlandesos cap a Amèrica. El vaixell sortí de Gran Bretanya el dia 10 d'abril de 1912 i, després de fer una parada a Cherbourg (França), on recollí més passatgers, reemprengué el viatge cap a Nova York. Les darreres hores del Titanic, com també la quantitat de joies que duia a la caixa forta, entre les quals hi havia una col·lecció de valuosos diamants, són part de les incògnites que envolten la seva història. De les 2.207 persones que anaven a sobre, 1.502 van quedar enterrades al fons de les aigües.

La recerca del transatlàntic ha estat quasi continua des de llavors. La majoria de les expedicions, sense cap resultat, fins el darrer mes de setem-

El Titanic, eixint de Southampton.

bre, quan una expedició científica franco-nord-americana provava l'ús de robots submarins per l'Atlàntic Nord. Des de París i Nova York van fer oficial la troballa, encara que no van precisar-ne el lloc exacte. Robert Ballard, un americà que dirigia l'equip, digué en aquella ocasió: «L'hem trobat, hem topat amb ell». Les cameres de vídeo dels expedicionaris aconseguiren agafar les imatges del Titanic naufragat i assegurar que es tractava del mític vaixell. Aquestes imatges van emocionar Eva Hart, una supervivent de l'esdeveniment que viu als afores de Londres. Eva Hart, que avui té 80 anys, en tenia 3 quan el seu pare la va posar a un bot salvavides seguint les ordres del capità per salvar primer dones i criatures. El Titanic, que duia culleres i ganivets de bons metalls, acabà les places dels bots salvavides quan encara hi havia més de 1.500 persones damunt.

El propòsit de l'enginyer galès John Pierce, autoritzat legalment per un jutjat londinenc, és tornar el Titanic a les drassanes de Belfast, on es va construir, per restaurar-lo. Això encara no ha estat concedit, però la tasca de treure'l és en les seves mans. En un termini de 18 mesos i amb un equip internacional, Pierce començarà la «històrica» feina.

L'acord a què arribaren francesos i nord-americans sobre la propietat del Titanic establí que la recuperació del vaixell es farà segons les lleis france-

ses i nord-americanes. La legislació britànica, segons una llei de 1906, diu que aquest estat no té dret a apropiarse dels naufragis perduts fora de les seves aigües. De tota manera, el govern de Londres ha al·ludit a un vell «Admiralty droit» per aconseguir alguna paternitat en la tasca de recuperació. Les que no han demanat cap protagonisme sobre la fortuna del Titanic són les companyies d'assegurances, entre les quals hi ha la Union Assurance Company, que hagué de pagar milions de dòlars després del naufragi. Al parer dels asseguradors, totes les propietats que amaga la nau pertanyen a la línia marítima White Star, que llavors patrocinava la novetat.

El Titanic haurà estat el vaixell que més literatura ha generat en tota la història. Pel·lícules, llibres i investigacions mesclen el dramàtic naufragi amb la llegenda del luxe i els tresors. La recuperació d'aquest provocarà una forta sorpresa arreu del món, tant si aquesta s'assembla a una història de pirates i capitans com si és una decepció. La majoria dels llibres que, anys després, recullen els darrers moments de la nau mantenen moltes incògnites obertes: «¿Per què el Californian, que es trobava a quinze quilòmetres del Titanic, anant de Londres a Boston, no va acudir a ajudar-lo? ¿Per què la ràdio del vaixell no funcionava les 24 hores del dia? ¿Per què no duia prou bots salvavides? □